

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΒΒΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ (Σ.Β.Β.Ε.)

ΟΙ ΠΕΝΤΕ «ΔΡΑΚΟΙ» ΠΟΥ ΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ THN ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η ανάπτυξη της χώρας διέρχεται με σαφήνεια από την εκπλήρωση δύο προϋποθέσεων: Από την παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων και από την υλοποίηση κάθε είδους επενδύσεων, κυρίως όμως παραγωγικών. Όμως, για να εκπληρωθούν αυτές οι δύο προϋποθέσεις, θα πρέπει προηγουμένως να εξετάσουμε τα βασικά, κατά την άποψή μου, ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία την εποχή της κρίσης τα οποία είναι δυο: Κατ' αρχήν ο ορισμός και η συμφωνία για το είδος της ανάπτυξης που θέλουμε, τι θα πρέπει δηλαδή να επιδιώξουμε για τη χώρα μας και, στη συνέχεια οι διαδικασίες για την επίτευξη της ανάπτυξης, με άλλα λόγια ο τρόπος με τον οποίο θα επιδιώξουμε την ανάπτυξη που θέλουμε. Στο πλαίσιο αυτό, τα πέντε θέματα: 1) το δημόσιο χρέος και τα πρωτογενή πλεονάσματα, 2) το ασφαλιστικό σύστημα, 3) το φορολογικό σύστημα, 4) η πολυνομία και κακονομία στην Ελλάδα, και, 5) η σύγχρονη και αποτελεσματική διοίκηση, αποτελούν πραγματικά σημαντικούς ανασταλτικούς παράγοντες για την ανάπτυξη. Είναι οι πέντε (5) δράκοι που εμποδίζουν την ανάπτυξη, όπως τους ονομάζει ο οργανισμός έρευνας και ανάλυσης «διαNEOσις» με τον οποίο ο ΣΒΒΕ διοργάνωσε πρόσφατα στη Θεσσαλονίκη σχετική εκδήλωση – συζήτηση. Ορθά επισημαίνεται ότι χρήζουν αντιμετώπισης κατά προτεραιότητα σε σχέση με άλλα σημαντικά ζητήματα. Όμως, ο κοινός τόπος και για τους πέντε «δράκους» είναι ένας: Το κράτος. Και οι πέντε ανασταλτικοί παράγοντες της ανάπτυξης προέρχονται ευθέως από τον τρόπο διακυβέρνησης και την αποτελεσματική ή όχι λειτουργία της κρατικής μηχανής και της δημόσιας διοίκησης. Πιστεύω λοιπόν ότι αυτή η διαπίστωση πρέπει να μας οδηγήσει, ίσως, σε πιο βαθιά νερά συζήτησης ακόμη και σήμερα. Μήπως λοιπόν πρέπει να εξετάσουμε θεμελιώδη ζητήματα που συνιστούν εν τέλει την ποιότητα της δημοκρατίας στη χώρα μας; Για παράδειγμα, το ζήτημα των πελατειακών σχέσεων, ένα φαινόμενο που σχετίζεται άμεσα με τη διόγκωση του κράτους και τη συρρίκνωση του ιδιωτικού τομέα. Ένα θέμα που κυριολεκτικά υποτροπιάζει κάθε φορά που έχουμε αλλαγή στο κόμμα ή στα κόμματα που ασκούν την εξουσία. Οι πελατειακές σχέσεις έχουν ευθεία αρνητική επίδραση στην ποιότητα της διακυβέρνησης και στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης. Επίσης, το μεγάλο θέμα της ποιότητας παροχής των κρατικών υπηρεσιών. Οι πελατειακές σχέσεις συντηρούν την αναξιοκρατία, άρα εκ προοιμίου θα έχουμε κακή ποιότητα διοίκησης. Στην ελληνική δημόσια διοίκηση όλοι γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει θεσμοθετημένη η παραγωγή ή η επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων. Ούτε βεβαίως επιμερισμός της ευθύνης, από την ανάληψη μιας αποστολής. Όσο για τον έλεγχο αν όντως υλοποιήθηκε ένα έργο; Ούτε λόγος. Πιστεύουμε ότι με την έμπρακτη υποστήριξη κράτους και κοινωνίας, κατ' αρχήν προς τη μεταποίηση, αλλά και συνολικά προς τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, μπορούμε να επλίζουμε:

1. Στη σταδιακή μείωση του δημόσιου χρέους, από την αύξηση που θα επέλθει συνολικά στην παραγωγικότητα της οικονομίας μας,
2. Στη δημιουργία νέων, βιώσιμων και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας, που θα οδηγήσουν σε βιωσιμότητα τη βόμβα -κυριολεκτικά- που κρύβεται στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής της πατρίδας μας, που είναι το ασφαλιστικό μας σύστημα, και,
3. Στην υλοποίηση επενδύσεων, και ειδικά παραγωγικών επενδύσεων, που θα δημιουργήσουν δορυφορική επιχειρηματική δραστηριότητα ικανή να δώσει στο κράτος φόρους και τέλη, άρα να συμβάλλουν στη συνέχεια του.

